

Bojana Plemić

MIROSLAV ARSIĆ

20.06 – 01.07.2006.

Miroslav Arsić, rođen u Požarevcu 1942. godine, dugo je vremena široj likovnoj publici bio poznat kao vrstan grafičar, a to nas ne čudi, s obzirom da je nakon završenih studija slikarstva u klasi prof. Ljubice Sokić, grafiku magistrirao 1978. godine u klasi prof. Boška Karanovića. Pored grafičkog opusa, ovaj zbilja autentičan umetnik, izuzetne biografije, sa nekoliko desetina samostalnih i grupnih izložbi, dobitnik najistaknutijih nagrada za likovno stvaralaštvo i grafiku, već četiri decenije neguje i sasvim osoben slikarski izraz. Stvarajući likovnu poetiku, Arsić je ne odstupajući od odabranog likovnog principa, figuralne odnosno neke vrste asocijativne apstrakcije, oduvek inspiraciju za svoj rad tražio u svetu oko sebe. Podsetićemo se ranijih ciklusa – Motocikli, Kacige, Saobraćajni znakovi. Ovi naizgled nezanimljivi predmeti poslužili su Arsiću da kroz njih transponuje jednu novu dimenziju pojavnog sveta, pretvarajući ih u piktografske znake koji-

ma govori o višeslojnoj sadržini i dubljoj dimenziji čovekovog poimanja univerzuma.

U svojim Zapisima o slikama Miroslava Arsića, Vladeta Petrović navodi: "Da li je kaos viši red od postojećeg ili se nužnim promenama civilizacija, čovečanstvo, mora vratiti prirodnim zakonima. Sve ovo ukazuje na veliku temu za slikanje." Upravo nam je odavde jasno da je Arsićev izbor tema raznovrsan poput same pojavnosti materijalnog sveta, a inspiracija nepresušna, jer se radi o jednoj filozofskoj, večito radoznoj umetničkoj prirodi.

U Galeriji 107 Arsić se predstavlja sa radovima koji obuhvataju period od 1995 – 2006. god. Tu su prisutne slike iz njegovih ranijih ciklusa, započetih 90-ih godina, kao što su Prozori, Meteora, Stepeništa. Ovim radovima on je započeo novu istraživačku fazu gde pojmove prozora, odmorišta, Meteora svodi na simbolično svedene oblike kruga, ovalnih kontura, spirala, naglašenih vertikala, podsećajući na njihove praoblike – arhetipove. Ikoničnim znakovima geometrizujući prostor on kreće u istraživanje jedne nove ravni materijalnog sveta, kao sprege pojavnog i duhovnog. U postavci se nalaze i radovi iz najnovijeg ciklusa Gradovi, koji se sada prvi put izlažu. Arsić se vraća na prostore urbanog, nastavljajući da predstavlja metafore o stalnoj težnji ljudske duše za uzdizan-

jem, smeštanjem, pronalaženjem u prostoru, do njene konačne identifikacije sa kosmosom. Gradovi se prikazuju opet istovetno prethodnim ciklusima kroz simplifikaciju solitera, bedema, pešačkih prelaza, prozora. Treća dimenzija je interesantno sugerisana ukla-panjem kontura ovih elemenata u frontalnu perspektivu.

Najnoviji Arsićev ciklus predstavlja zenit njegove umetničke zrelosti. Iako je boja naizgled dominantan činilac, crtež je i dalje

zadržao svoju konstruktivnu snagu. Zapravo, njegove su slike u potpunosti ostvarena sinteza crtačkog i pikturnog. Na ovim kompozicijama sve je uravnoteženo i harmonično. Iako se često javljaju vrlo dramatični ritmovi, oni su rezultat dobro promišljenih likovnih poteza, jedne energične ali otmeno suzdržane umetničke prirode. Prirode koja u sebi samoj nalazi izazov i snagu da uvek ode korak dalje i svaki put ponudi nešto novo.